

أمة وسطا *Ummah Wasat* (Så Betydningen ikke Fortabes i Oversættelsen)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det er vigtigt, at folk ikke falder i fælden, om deres intentioner er gode eller dårlige, og tager vestlige meninger og applikerer dem over Islamiske ord, gennem anstrengelse og fejlagtig fortolkning.

- أمة وسطا ”*Ummah Wasat*” er et ord, som Allah (swt) anvender i *Qur’anil-Kareem*, vedrørende den Islamiske Ummah, som dermed er den bedste Ummah, fremsendt til menneskeheden.
- أمة وسطا ”*Ummah Wasat*” er en bærende beskrivelse i *Qur’anil-Kareem*, som Allah (swt) gav Sine oprigtige tjenere gennem Islams budskab, og gjorde det forpligtende for dem at informere verden om dette budskab.
- أمة وسطا ”*Ummah Wasat*” er et specifikt *Shar’i* (juridisk) kriterium, hvorpå Ummahs praktisering af Islam bedømmes, så vi oplever, at den er i en tilstand, hvor den forsøger at gøre folk eller Allah (swt) tilfreds.

Ummah Wasat er dette specifikke kriterium; det er denne ærværdige beskrivelse i *Qur’anil-Kareem*; og det er dette vigtige ord, som er nævnt i *Qur’anil-Kareem*. Men i dag besidder dette ord ikke denne vigtige betydning hos folk i deres daglige livsførelse, fordi ordets betydning er blevet forvrænget i folks sind, og korrumpet af andre. Nogle folk fjernede ordets sande betydning, og indsatte nye betydninger, som ikke kommer fra *Shar’* (dvs. Islam), men derimod fra menneskets forstand og folks lyst og begær.

Nogen har fortolket det på basis af moderne fortolkning, som overgiver sig til den tilstedeværende realitet, og som udspringer fra en nederlagsmentalitet, og fra en holdning om at overgive sig til fjenden. De sagde, at *Wasat* vil sige, at være et sted mellem ekstremisme og overgivelse. Andre sagde, at *Wasat* betyder noget i en geografisk forstand, relateret til vores fysiske position, atmosfære og pejling. Og endnu andre oprettede ”*Wasat*” politiske partier, og kaldte det ”*Hizb al-Wasat*”, hvor deres politik var et sted imellem religiøs og sekulær. På denne måde blev betydningen af dette ord forvrænget blandt folk, og den korrekte kunne ikke distingveres fra den ukorrekte, og derfor kræver sagen nu igen en forklaring og tydeliggørelse. Vi er nød til at belyse det endnu engang, så vi kan kende ordets realitet klart, og forstå betydningen korrekt, hvormed ordets image i ens sind bliver klart, akkurat, og fjerner alle misforståelser fra det.

Allah (swt) siger:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

”Således gjorde Vi jer til en Ummatan Wasata, så I kan være vidner over menneskeheden, og så sendebudet kan være et vidne over jer...” [MOQ Al-Baqarah:243]

I denne ærværdige *ayah* er ordet *Wasat*, som blev anvendt til at beskrive Islams ”*Ummah*”, forbundet til to yderligere realiteter: Ummahs bevidnelse over andre nationer, og Sendebudet Muhammeds (saaws) bevidnelse over Islams Ummah.

Sprogligt så betyder ordet ”*Wasat*”: Den retfærdige, den bedste (i godhed), det øverste valg, det fineste, den bedste (i kvalitet), og den mest ærværdige. Det blev sagt i bogen لسان العرب *lisaan al-’arab*: ”En tings *Wasat* er den bedste del af den, det fineste af den, og det mest rette af den.” Ibn Katheer sagde: ”*Al-Wasat* er det ypperste valg, og den bedste kvalitet”, som det blev sagt: ”Quraysh er de mest *Wasat* af Araberne i afstamning og levestandard”, dvs. de bedste. Og det siges: ”Muhammed, Allahs Sendebud (saaws), var *Wasat* blandt sit folk”, dvs. den mest ærværdige blandt dem i afstamning.

Den sproglige betydning af *Wasat* er meget lig ordets terminologiske (*Shar’i*) betydning. Det blev berettet af Al-Tirmidhi via Abi Sa’eed al-Khudri, at Profeten (saaws) sagde om Hans (swt) Tale:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

”Og således gjorde Vi jer til Ummatan Wasata...” [MOQ Al-Baqarah:143]

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قَوْلِهِ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
قَالَ عَدْلًا

قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

”(Det vil sige en) retfærdig (Ummah)”. Abu ’Eesa erklærede: ”Denne beretning er Hasan, Saheeh.”

Hvad angår Imam Al-Qurtubi: ”Al-Wasat: Det, som er under Profeterne og over andre nationer, og Al-Wasat betyder ’den retfærdige’. Og det oprindelige er, at den mest taknemmelige af alle ting, er den mest Wasat af dem.” Og det blev nævnt af ’Ataa Abu Rashta, forfatter af bogen التفسير في أصول التفسير ”Al-Tayseer fi Usool Al-Tafseer” (At gøre fundamentene for tafseer nemmere at forstå), angående betydningen af ovenstående ayah: ”Ordlyden her, i form af en ’meddelelse’ صيغة الإخبار Seeghat Al-Ikhbaar, kommer som en anmodning طلب Talab, hvilket vil sige en anmodning til os om, at kalde til Islam”, og han tilføjede: ”Retfærdighed er en betingelse for at være vidner (over andre nationer), derfor er denne Wasat Ummah, dem som er egnede til rollen, at være vidner over andre nationer. Dette er en ære fra Allah (swt), og et privilegium til Muslimerne, at Han gjorde dem til en Wasat Ummah.”

For at applikere denne betydning over realiteten, så er det nødvendigt for den islamiske Ummah - som søger at opfylde meningen med Wasat - at udtrykke sig for verden, og være i en situation, hvor den kan henvende sig til dem, og lede dem, hvormed de kan etablere et tydeligt bevis حجة Hujja til dem. Fra dette kan vi se, at betydningen af Wasat ikke er relateret til at være enten ekstrem eller moderat, eller at finde en middelløsning eller at have en geografisk eller materiel betydning, eller noget lignende. Ordet Wasat, som nævnt i denne ayah, er et niveau i retfærdighed og godhed, som Ummah skal opnå, ikke et eller andet niveau i moderation, eller at finde en balance mellem to modsigelser, eller et kompromis som Vesten kalder til; derimod er det tydeligt at se, at det der menes her med dette ord er et niveau i retfærdighed, som gør os i stand til at være vidner over menneskeheden, og et niveau i godhed, som gør det muligt for os at bære Islams retledning til verden. Godhed her er lig med retfærdighed, og de er begge påkrævet, når man kalder til Islam, kalder til det gode المعروف Ma’roof, og forbyder det slette المنكر Munkar.

Denne betydning bakkes yderligere op af denne ayah:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ بِاللَّهِ

”I er den bedste nation, der nogensinde er blevet frembragt til menneskeheden; I påbyder det gode og I forbyder det slette, og I anerkender Allah” [MOQ Ale ’Imran:110]

Og denne ayah:

وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ

”Og lad der iblandt jer (Muslimer) opstå en gruppe der kalder til godhed, og som påbyder det gode og forbyder det slette, og de er de succesfulde” [MOQ Ale ’Imran:104]

Og denne Hadith:

الخير في و في أمة إلى يوم القيامة

”Der er godhed i mig, og i min Ummah, indtil Dommens Dag.”

Disse beviser stemmer overens med den terminologiske (*Shar'i*) betydning af *Wasat*, og stemmer overens med betydningen af 'vidner over menneskeheden', som er nævnt i følgende *ayah*, "... så I kan være vidner over menneskeheden", så kerneforholdet imellem det, "at være vidner" og "*Wasat*" bliver tydelig, dvs. retfærdig.

Forfatteren af bogen *التبوير في أصول التفسير Al-Tayseer fi Usool al-Tafseer* ('Ataa Abu Rashta) sagde: Det ligger i meningen, at den Islamiske Ummah er et retfærdigt vidne over alle andre nationer efter Islam, i og med at de kalder dem til Islam. Derudover er de også retfærdige vidner over alle andre nationer før Islam, ud fra deres viden om tidligere profeter som havde informeret deres folk om deres Herres Budskab, som nævnt i en *Hadith*, berettet af Imam Al-Bukhari og Ahmed bin Hanbal:

يَجِيءُ النَّبِيُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَعَهُ الرَّجُلَانِ وَأَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ، فَيُذْعَى قَوْمُهُ، فَيُقَالُ: هَلْ بَلَّغْتُمْ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: لَا فَيُقَالُ لَهُ: هَلْ بَلَّغْتَ قَوْمَكَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُقَالُ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَ؟ فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ، فَيُذْعَى مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ، فَيُقَالُ لَهُمْ: هَلْ بَلَّغْتَ هَذَا قَوْمُهُ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيُقَالُ: وَمَا عِلْمُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: جَاءَنَا نَبِيُّنَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَنَا أَنَّ الرَّسُولَ قَدْ بَلَّغُوا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ:

[وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا]

"På Dommens Dag vil en Profet bringes frem sammen med en mand, eller to eller mere, og så vil hans folk blive kaldt frem, og blive spurgt: 'Informerede denne mand jer (om Allahs Budskab)?' De vil svare, 'Nej'. (Profeten) vil blive spurgt: 'Informerede du dem (om Allahs Budskab)?' Han vil svare, 'Ja'. Han vil blive spurgt, 'Og hvem er dit vidne?' Han vil svare, 'Muhammed og hans Ummah'. Så vil Muhammed og hans Ummah blive bragt frem og de vil blive spurgt, 'Informerede denne mand sit folk?' Og de vil svare, 'Ja'. De vil blive spurgt, 'Hvad er jeres viden (om denne sag)?' De vil svare, 'Vores profet Muhammed kom til os og informerede os, at de (tidligere) profeter havde informeret deres folk. Dette ligger i Allahs Tale (Og således har Vi gjort jer til en Ummatan Wasata, så I kan være vidner over menneskeheden, og så Sendebudet kan være et vidne over jer)."

Og i en anden version af denne *Hadith*: "... Så Muhammed (saaws) vil blive bragt frem og vil blive spurgt om sin Ummah, og han vil sige gode ting om dem og bevidne deres retfærdige kendetegn, og dette ligger i Allahs Tale (Og således har Vi gjort jer til en Ummatan Wasata, så I kan være vidner over menneskeheden, og så Sendebudet kan være et vidne over jer)."

Det blev berettet af Imam Al-Bukhari og Muslim, at Anas (ra) sagde:

حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ صُهَيْبٍ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ مَرُّوا بِجَنَازَةٍ فَأَتَوْهَا عَلَيْهَا خَيْرًا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجِبْتَ ثُمَّ مَرُّوا بِأُخْرَى فَأَتَوْهَا عَلَيْهَا شَرًّا فَقَالَ وَجِبْتَ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا وَجِبْتَ قَالَ هَذَا أَنْتَيْنِمْ عَلَيْهِ خَيْرًا فَوَجِبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَهَذَا أَنْتَيْنِمْ عَلَيْهِ شَرًّا فَوَجِبْتَ لَهُ النَّارُ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ

"De passerede en begravelse, og sagde gode ting om den, så Profeten (saaws) sagde, 'Det er blevet en pligt, det er blevet en pligt, det er blevet en pligt.' Så passerede de en anden begravelse, og sagde dårlige ting om den, så Profeten sagde, 'Det er blevet en pligt, det er blevet en pligt, det er blevet en pligt.' Så spurgte 'Umar bin Al-Khattab (ra): 'Hvad er blevet en pligt?' Han (saaws) svarede: 'Den der blev talt godt om, så er Jannah forpligtende for dem, og den der blev talt dårligt om, så er Jahannam forpligtende for dem. I er Allahs vidner på jorden.'" Og Imam Al-Tirmidhi tilføjede i sin version af denne *Hadith*:

"Derefter reciterede Sendebudet denne *ayah*: 'Og således har Vi gjort jer til en Ummatan Wasata.'

At være en *Wasat* Ummah bekræftes også i denne *ayahs* tredje del, "... og så Sendebudet kan være et vidne over jer", hvilket inkluderer den nuværende, foregående og fremtidige del af Ummah. Tilføjet dette er en *Hadith*, hvor Profeten (saaws) siger: "O Allah, har jeg leveret (Islams Budskab)? O Allah, bevidn (at jeg har)", hvor han (saaws) gjorde det at levere Islam til en forudgående betingelse for at bevidne, hvormed det at bære Islam er hvad det at bevidne handler om, som vil fortsætte indtil Dommens Dag.

Denne mening bekræftes yderligere af denne *ayah*:

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

”Og kæmp for Allahs skyld, som det er meningen I skal kæmpe. Han har valgt jer (til at levere Hans Budskab), og har ikke pålagt jer noget besvær i denne Deen. Det er jeres far Ibraheems levevej (millah). Det er Ham (Allah) som har navngivet jer Muslimer, både før og i denne (Qur’aan), så Sendebudet (Muhammed) kan være et vidne over jer, og så I kan være vidner over menneskeheden.” [MOQ Al-Hajj:78]

Ud fra dette kan vi se, at disse forsøg på at forvrænge betydningen af *Wasat*, som nævnes i den ærværdige *ayah*, ved at anvende nye og underlige termer, relateret til terrorisme eller moderation, alle sammen afvises, fordi de fører til splittelse af Ummah i kategorier, som bekæmper hinanden, hvilket forårsager *fitan* (indbyrdes stridigheder) og borgerkrige. Betydningen af *Wasat* i denne *ayah* refererer til alle Muslimer og kategorier, og det er ikke tilladt for en hvilken som helst kategori, gruppe, eller skoleretning, at tage monopol på den. Dette ord er et af de solidt grundfæstede principper i Islam, og der skal gøres en indsats for at sikre, at det gælder hele Ummah. At beskrive den ene eller den anden gruppe, vil kun føre til interne konflikter i Ummah, deres retslærde, og at Ummah underkastes deres fjender. Derfor er det en pligt over alle grupper i Ummah, deres retslærde, og deres skoleretninger, at de begrænser deres definition af ordet *Wasat* til *retfærdig*, hvilket blev defineret af Allahs Sendebud (saaws), og defineret af de store klassiske retslærde. Uanset ens gode eller dårlige intentioner, så må vi ikke falde i den fælde, hvor vi låner Vestlige meninger og applikerer dem over Islamiske ord, ved at forvrænge dem og anvende en konstrueret fortolkning, for at tvinge dem til at stemme overens.

Allahs Sendebud (saaws) græd, da han hørte en *Sahabi* recitere denne *ayah*:

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

”Og hvordan vil det gå, når Vi frembringer et vidne fra hver eneste Ummah, og Vi frembringer dig (Muhammed) som et vidne over dem (Muslimerne)?” [MOQ Al-Nisaa:41]

Hvortil han (saaws) sagde: *حسبك الآن Hasbuk al-aan* (”Det er nok!”), mens tårerne trillede ned af hans (saaws) kinder. Det var som om Allahs Sendebud (saaws) forventede hvad der ville ske af meddelelser om Muslimer; hvad de opfandt af *Bid’aat*, hvad de lod gå til spilde, hvilke love de overtrådte, og hvordan de lod Muslimerne blive svage, og miste deres ærværdige position, som tilkommer dem, efter afskaffelsen af deres sande Islamiske Stat, Al-Khilafah. Deres lande blev opdelt i patetiske, svage, små lande, som ikke var i stand til at forsvare sig imod selv den mindste trussel og de mistede de nødvendige resurser for at sprede retledning og Islam til verden.

Så den korteste vej, for at returnere den Islamiske Ummah til at implementere den sande mening med *Wasat*, er gennem deres tilbagevendelse til styret med hvad Allah (swt) har åbenbaret, genoptagelsen af den Islamiske livsførelse, ved at genetablere Islams sande Stat, Al-Khilafah; kun der kan denne ærværdige Ummah beskrives som den bedste Ummah, *Ummatan Wasata*, Retfærdighedens Ummah, som bærer Islams sande og mægtige Budskab til verden.

Ahmed Al-Khateeb
Al-Quds

Kilde: www.khilafah.com

Oversat fra Engelsk

Ayaat er hentet fra www.thenoblequran.com

Ahadith er hentet fra www.al-islam.com